

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-2101/2021/90.221

Č. spisu: 4200902719

ROZHODNUTÍ č. 902002521

o odvolání

Státní energetická inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 526/1990 Sb.), v řízení o odvolání společnosti [redacted] (dále též obviněný), v zastoupení Mgr. Rostislavem Andrlíkem, advokátem, AK se sídlem [redacted] proti rozhodnutí č. 422001120 pod č. j. SEI-0780/2020-18 ze dne 1. 7. 2020 (dále též napadené rozhodnutí), vydaném územním inspektorátem SEI pro Ústecký kraj v řízení o přestupku podle § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 250/2016 Sb.), kterým byl výrokem I. uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II byla uložena povinnost podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. nahradit poškozené České republice, zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu, se sídlem Na Františku 32, 110 00 Praha 1 (dále MPO), škodu ve výši 472.952,12 Kč, výrokem III. byla podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. uložena pokuta ve výši 472.952,12 Kč, a dále byla výrokem IV. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.) a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále vyhláška č. 520/2005 Sb.) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč, po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázáním doručení dne 14. 7. 2020 (ve formě bianko zpracování), vydává podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 422001120 pod č. j. SEI-0780/2020-18 ze dne 1. 7. 2020 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. ve výrokové části **m ě n í** takto:

I. Původní text:

Výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávající [redacted]

II. V ostatním napadené rozhodnutí podle věty druhé § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754 - 34826011/0710, variabilní symbol 422001120. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754 - 34826011/0710, variabilní symbol 4220011201. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Podkladem pro uložení pokuty byl vykonanou kontrolou zjištěný skutkový stav. Předmětem kontroly dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu (dále ERÚ) podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. při uplatňování a vyúčtování výkupních cen nebo zelených bonusů na elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie ve fotovoltaické elektrárně (dále FVE).

Součástí kontroly rovněž bylo dodržování povinností stanovených § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 zákona č. 526/1990 Sb., a to vést a uchovávat evidenci o cenách uplatňovaných při prodeji a poskytnout podklady orgánům oprávněným ke kontrole cen.

Kontrolovaným obdobím byl rok 2018. Kontrola byla zahájena dne [REDAKCE] doručením oznámení o jejím zahájení pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-1 ze dne 29. 5. 2019, jež bylo vydané podle § 5 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále zákon č. 255/2012 Sb.) ve spojení s § 13a zákona č. 406/2000 Sb., s prokazatelným doručením cestou ISDS (informační systém datových schránek) dne 6. 6. 2019, a dále v souladu s pověřením k provedení kontroly ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-2, vydaném podle § 4 zákona č. 255/2012 Sb..

O výsledku kontroly byl dne [REDAKCE] pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-12 sepsán protokol č. [REDAKCE]. Jeho sepsání předcházely úkony související s realizací místního šetření, o němž byl dne [REDAKCE] pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-5 vyhotovený záznam, související s doplněním rozmístění fotovoltaických panelů a daňových dokladů ve spojení s plnou mocí pro [REDAKCE] advokáta, trvale spolupracujícího s advokátní kanceláří Frank Bold advokáti s. r. o. se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno (viz č. j. SEI-2903/2019/42.101-6 ze dne 7. 6. 2019).

Posledním kontrolním úkonem podle § 12 odst. 1 písm. g) zákona č. 255/2012 Sb. předcházející vyhotovení protokolu, byla odpověď (ve spisu vedena jako vyjádření – viz č. j. SEI-2903/2019/42.101-11 ze dne 10. 9. 2019) na dotaz z 12. 7. 2019 a následnou urgenci v podobě výzvy k vyjádření ze dne 2. 9. 2019 (viz email pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-9) ke skutečností zjištěným v rámci místního šetření (28. 6. 2019) týkajících se rozporu mezi součtem výkonů jednotlivých panelů instalovaných ve FVE Levousy a celkovým instalovaným výkonem uvedeným v licenci, resp. smlouvě o připojení FVE k distribuční soustavě. Předmětem výzvy bylo i požadování vyjádření (následně obsažené i v odpovědi) ke skutečnosti týkající se objasnění účtování elektřiny odebírané ze sítě, když ve výkazech OTE je hodnota GCR_7 (odběr z distribuční soustavy) rovna nule.

Stěžejním výstupem Protokolu č. [REDAKCE] je závěr konstatující, že obviněný jako „prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkou stanovenou v bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že registroval u operátora trhu (pozn.: v předchozím odstavci a dále též OTE) podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška), hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny v MW ve výši 0,503 MW, místo při kontrole zjištěného instalovaného elektrického výkonu 0,52944 MW, a tím neoprávněně uplatnil u ČEZ Prodej, a. s. úředně stanovenou jednotkovou výkupní cenu ve výši 15.304 Kč/MWh na vyrobenou elektřinu z výkonu 0,02644 MWp, instalovaného nad rámec registrovaného výkonu 0,503 MW, ve výši 30,908 MWh, jako poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MWp ve výši 618,907 MWh, čímž získal se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ ve výši 63,03 Kč nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 472.952,12 Kč.“

Protokol č. [REDAKCE] byl obviněnému prokazatelně cestou ISDS doručen dne 4. 10. 2019. V souladu s § 13 zákona č. 255/2012 Sb. byl obviněný řádně poučen o možnosti podat námitky ke zjištěním uvedeným v protokolu. Toto oprávnění obviněný využil, námitky proti protokolu, byly SEI doručeny (zaevidováno ve spisu pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-13), jak je vykázáno dodejkou, dne 21. 10. 2019. Na základě postoupení dne 4. 11. 2019 k dalšímu řízení (viz č. j. SEI-2903/2019/42.101-14 z uvedeného dne), byly po přezkoumání předmětného spisu (protokolu) v souladu s § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. námitky vyřízeny ředitelkou územního inspektorátu SEI pro Ústecký kraj dne 20. 11. 2019 (č. j. SEI-2903/2019/42.101-15 z označeného dne). Vyřízení námitek bylo prokazatelně ve spisu založenou dodejkou dne 21. 11. 2019 doručeno obviněnému prostřednictvím ISDS.

Vyřízení námitek ředitelkou územního inspektorátu SEI pro Ústecký kraj ze dne 20. 11. 2019 vytvořilo podklad pro změnu protokolu č. [REDAKCE] jeho dodatkem č. 1 (ve spisu založeno pod č. j. SEI-2903/2019/42.101-16 ze dne 27. 11. 2019), které se týkaly nahrazení původního textu na straně 7 textem novým a precizace závěru obsaženého v bodu IV, v jehož dikci po nahrazení textu původního obviněný „jako prodávající, uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkou:

- stanovenou v bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že registroval u operátora trhu podle § 4 odst. 1 vyhlášky 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícím (registrační vyhláška), ve znění účinném do 19. 1. 2016, hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny v MW ve výši 0,503 MW, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW,
- stanovenou v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence.“

„Tím neoprávněně uplatnil u ČEZ Prodej, a. s., úředně stanovenou jednotkovou výkupní cenu ve výši 15.304 Kč/MWh na vyrobenou elektřinu z výkonu 0,02644 MWp, instalovaného nad rámec registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MW, ve výši 30,908 MWh, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MWp ve výši 618,907 MWh, čímž získal se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ ve výši 63,03 Kč nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 472.952,12 Kč.“

Dodatek č. 1 k protokolu č. [REDACTED] byl obviněnému prokazatelně cestou ISDS doručen dne 2. 12. 2019, dodejka je připojena k dodatku a založena ve spisu. V souladu s § 13 zákona č. 255/2012 Sb. byl obviněný řádně poučen o možnosti podat námitky ke zjištěním uvedeným v tomto dodatku. Toto oprávnění obviněný využil, námitky proti protokolu, byly SEI doručeny (viz č. j. SEI-2903/2019/42.101-17). Po jejich postoupení dne 13. 1. 2020 k dalšímu řízení (viz č. j. SEI-2903/2019/42.101-19 z uvedeného dne), byly po přezkoumání předmětného spisu (protokolu) v souladu s § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. námitky vyřízeny ředitelkou územního inspektorátu SEI pro Ústecký kraj dne 16. 1. 2020 (č. j. SEI-2903/2019/42.101-19 z označeného dne). Vyřízení námitek bylo prokazatelně ve spisu založenou dodejkou dne 16. 1. 2020 doručeno obviněnému prostřednictvím ISDS.

Na základě vykonané kontroly bylo písemností pod č. j. SEI-447/2020/42.102-2 ze dne 29. 1. 2020 v souladu s § 70 zákona č. 250/2016 Sb. vyrozuměno MPO o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody či bezdůvodné obohacení s prokazatelným doručením dne 31. 1. 2020 cestou ISDS. Dne 28. 2. 2020 MPO předalo ve lhůtě 30 dnů k poštovní přepravě písemnost pod č. j. MPO 12501/20/41100/41000 ze dne 28. 2. 2020, kterou nárok na náhradu škody uplatnilo. Se stejným obsahem bylo uplatnění nároku na náhradu škody doručeno SEI cestou ISDS dne 11. 3. 2020.

Protože skutečnosti zjištěné při kontrole byly shledány jako rozporné s § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., což vedlo k přesvědčení, že se obviněný dopustil přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., zahájila SEI podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s obviněným řízení o přestupku. Zahájení řízení bylo účastníku řízení sděleno Oznámením pod č. j. SEI-447/2020/42.102-4 ze dne 6. 5. 2020. Zároveň bylo účastníku řízení zasláno usnesení pod č. j. SEI-447/2020/42.102-5 z téhož dne o určení lhůty 12 dnů k navrhování důkazů či jiných návrhů v řízení, možnosti vyjádřit se k podkladům správního řízení podle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a možnosti požádat o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. Vykázáno je prokazatelně doručení obou písemností dne 11. 5. 2020 prostřednictvím ISDS.

Písemností ze dne 21. 5. 2020 vydanou pod č. j. 0780/2020-6 vyrozuměl správní orgán 1. stupně MPO o zahájení řízení o přestupku s obviněným. Rovněž dne 21. 5. 2020 obdržela SEI žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření k navrhování důkazů či jiných návrhů v řízení o dalších 14 dnů, její součástí bylo oznámení, že dne 19. 5. 2020 udělil obviněný plnou moc pro toto řízení jeho právnímu zástupci. V žádosti byl obsažen i návrh na nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.

Žádosti správní orgán 1. stupně vyhověl, usnesením č. j.: SEI-0780/2020-8 ze dne 25. 5. 2020, které bylo prokazatelně prostřednictvím ISDS doručeno dne 26. 5. 2020, lhůtu prodloužil o 15 dnů. Protokolárně (viz č. j. SEI-0780/2020-9 ze dne 25. 5. 2020) bylo zachyceno umožnění nahlédnutí do spisu na základě předložené substituční plné moci [REDACTED]

██████████ jehož účelem bylo ofocení celého spisu a převzetí kopie elektronických dat ke spisu se vázících.

Pod č. j. SEI-0780/2020-10 byl do spisu vložen soubor dokumentů vztahující se k licenci obviněného na výrobu elektřiny č. 110911808, kterou ERÚ zaslal SEI s datem jejího vyhotovení 6. 12. 2019 na základě žádosti ze dne 26. 11. 2019. Následně bylo SEI prostřednictvím ISDS dne 3. 6. 2020 doručeno zpětvzetí návrhu na nařízení ústního jednání pro jeho zvážení z pohledu nadbytečnosti (viz č. j. SEI-0780/2020-11), na které SEI reagovala dne 5. 6. 2020 pod č. j. SEI-0780/2020-13 zasláním vyrozumění o rozšíření spisu č. ██████████ o již zmíněný soubor dokumentů ERÚ (označeno jako spis ERÚ) a záznam do spisu, které vytvořily přílohu předmětného vyrozumění.

Dne 11. 6. 2020 bylo SEI prostřednictvím ISDS doručeno vyjádření obviněného a návrh důkazů (viz č. j. SEI-0780/2020-13 ze dne 10. 6. 2020), ve kterém:

- v části I. je obviněným popisován dosavadní průběh řízení o přestupku,
- v části II. se soustřeďuje na neporušení podmínky stanovené v bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017, zabývá se povinností registrace u operátora trhu, orientuje se na výklad pojmu celkový instalovaný výkon a představuje náhled na zánik odpovědnosti za přestupek,
- v části III. analyzuje neporušení podmínky stanovené v bodu (1.10) zřejmě téhož CR ERÚ, navazuje na již uskutečněný výklad pojmu celkový instalovaný výkon a uzavírá konstatováním, že nebyl překročen výkon stanovený v licenci,
- v části IV. se zabývá zásadami správního řízení,
- v části V. prosazuje návrh, aby řízení o přestupku zahájené oznámením ze dne 6. 5. 2020 bylo zastaveno.
- jako jeho součást předkládá nově důkazy, a sice emailovou komunikaci ██████████ se zaměstnancem ERÚ, ke sjednání osobní schůzky k řešení situace FVE Levousy a rozhodnutí ERÚ ze dne 14. 3. 2018, sp. zn. POZE - 08082/2016 - ERU, č. j. 08082 - 35/2016 – ERU.

Reakcí správního orgánu 1. stupně je vypořádání s celým obsahem vyjádření i s nově předkládanými důkazy, podrobně k jednotlivým částem i jejich jsou zaujímana podrobná stanoviska, a to na stranách 27 až 36 napadeného rozhodnutí. Tezemi vyplývajícími z argumentace jsou vyvracena důkazy nepodložená tvrzení obviněného, vedou opodstatněně k opakovanému využití závěru, který byl precizován dodatkem č. 1 k protokolu č. ██████████ ze dne ██████████

Jednoznačně jsou podpořena vymezení nesplnění podmínek obviněným, které jsou stanoveny v bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017 a v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017. Za správný je taktéž považován závěr, že obviněný neoprávněně uplatnil v roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s., podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MWp, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MWp, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MWp, čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 472 952,12 Kč.

Prostřednictvím ISDS bylo dne 18. 6. 2020 SEI zasláno do působnosti obviněného oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí (č. j. SEI-0780/2020-16 ze dne 18. 6. 2020), které bylo prokazatelně doručeno dne 22. 6. 2020 (předcházela mu výzva ze dne 17. 6. 2020 pod č. j. SEI-0780/2020-15 zasláná MPO, jejímž smyslem bylo zpětné sdělení, zda obviněný škodu

uhradil). Reakcí obviněného bylo písemné vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 29. 6. 2020, které bylo SEI doručeno dne 30. 6. 2020 (č. j. SEI-0780/2020-17). S námitkami v něm obsaženými se správní orgán 1. stupně vypořádal v napadeném rozhodnutí na stranách 36 a 37, v resumé vyslovil názor, že neobsahuje žádné nové skutečnosti, se kterými by se v řízení o přestupku již nevypořádal.

Správní orgán 1. stupně trval na zjištěních a závěru uvedeném v protokolu, jeho precizaci uvedené v dodatku č. 1 k němu, a to, že obviněný jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. v bodu (1.1.) a bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017. Také neshledal žádný důvod ke změně hodnocení instalovaného výkonu uvedeného v licenci a v registraci ve výši 0,503 MW a skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MWp., přičemž uplatněním v roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s., podpory na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MWp, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MWp, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MWp obviněný získal nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 472.952,12 Kč.

Proto také správní orgán 1. stupně nabyl přesvědčení, že tímto jednáním byla obviněným naplněna skutková podstata přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. s jeho následným sankcionováním podle § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona a na těchto základech přistoupil dne 1. 7. 2020 v souladu s § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb. k vydání napadeného rozhodnutí o přestupku č. 422001120 pod č. j. SEI-0780/2020-18. Prokazatelné je jeho doručení cestou ISDS dne 2. 7. 2020.

Napadeným rozhodnutím byl obviněný výrokem I. uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II byla uložena povinnost podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. nahradit poškozené České republice, zastoupené MPO, škodu ve výši 472.952,12 Kč, výrokem III. byla podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. uložena pokuta ve výši 472.952,12 Kč, a dále byla výrokem IV. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Proti napadenému rozhodnutí s vykázaným doručením dne 2. 7. 2020 obviněný podal u správního orgánu 1. stupně dne 14. 7. 2020 v zákonné lhůtě odvolání ve formě bianko zpracování (č. j. SEI-0780/2020-20), jehož součástí bylo i předložení plné moci k právnímu zastoupení obviněného [redacted] AK se sídlem [redacted] [redacted] Změna v právním zastoupení byla dána skutečností, že AK Frank Bold advokáti s. r. o. přestala ke dni 9. 7. 2020 obviněného zastupovat, což dala na vědomí SEI oznámením o ukončení právního zastoupení ze dne 14. 7. 2020 (viz do spisu vložená písemnost pod č. j. SEI-0780/2020-21).

Pro úplnost se uvádí, že k realizovaným úkonům v období mezi doručením rozhodnutí o přestupku a podáním odvolání se řadí i odpověď MPO ze dne 7. 7. 2020 pod č. j. MPO 350583/20/41100/41000 ve spisu uloženo pod č. j.: SEI-0780/2020-19), která byla SEI doručena prostřednictvím ISDS dne 9. 7. 2020, jejímž obsahem byly otázky související se

sdělením, že tomuto správnímu úřadu není známo, že by ze strany obviněného došlo k náhradě škody.

Odvolání ve formě bianko zpracování bylo obviněným obsahově precizováno doplněním odvolání. Doplnění bianko podání nebylo ze strany obviněného přímočaré, provázeno bylo úkony správního orgánu 1. stupně, jimiž byl obviněný pobízen k projevení aktivity v podobě výzvy o doplnění obsahu odvolání a doručení SEI do 24. 7. 2020 (č. j. SEI-0780/2020-22 s prokazatelným doručením prostřednictvím ISDS dne 24. 7. 2020), když jeho součástí bylo zdůraznění obviněnému, že lhůta pro podání odvolání uplynula ke dni 17. 7. 2020.

Následně vyrozuměním (ve spisu pod č. j. SEI-0780/2020-24 ze dne 17. 7. 2020), jehož smyslem bylo zdůraznění trvání správním orgánem 1. stupně na doplnění obsahu odvolání do 28. 7. 2020, jak bylo dne 27. 7. 2020 s právním zástupcem obviněného telefonicky dohodnuto. Téhož dne byla totiž SEI doručena žádost o prodloužení lhůty (č. j. SEI-0780/2020-23 s prokazatelným doručením prostřednictvím ISDS dne 27. 7. 2020) tak, aby uplynula nejdříve 3 dny ode dne doručení vyrozumění obviněnému, což nebylo správním orgánem 1. stupně považováno za akceptovatelné.

Samotný akt doplnění odvolání byl realizován písemností se stejným názvem ze dne 28. 7. 2020 (č. j. SEI-0780/2020-25 s prokazatelným doručením prostřednictvím ISDS dne 29. 7. 2020). Druhé doplnění odvolání bylo uskutečněno písemností ze dne 20. 8. 2020. Protože tento správní orgán porušení zákona č. 526/1990 Sb. ze strany obviněného považoval za prokázané a v obsahu odvolání neshledal žádný zákonný důvod k postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., postoupil odvolání po jeho prvním doplnění správnímu orgánu 2. stupně. Stejný postup zvolil po doručení druhého doplnění.

V úvodu prvního odvolání, aniž by za doplnění bianko vytvořeného odvolání pociťoval vlastní odpovědnost a věnoval pozornost času uplynulému od podání odvolání v blanketní formě, vyjadřuje obviněný rozmrzelost nad přístupem správního orgánu 1. stupně ve vztahu ke lhůtě na jeho doplnění. Na bázi rozboru porušení § 4 odst. 1 a odst. 4, a dále § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., dospěl obviněný „*k utvrzení o tom, že správní orgán vede řízení s postranním zájmem a činí všeho pro to, aby co nejvíce ztížil podnikatelskou činnost všem výrobcům elektřiny ze slunečního záření.*“

Námítky vznesené obviněným jsou strukturovány a rozloženy do ucelených celků v pořadí, jak jsou uváděné nejprve v doplnění prvním (II. až VI.) V něm obsažená část pod I. se shoduje s již výše formulovaným úvodem odvolání (předcházející odstavec na této straně tohoto rozhodnutí o odvolání) a VII. představuje závěrečný návrh, kterým se obviněný domáhá, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s § 86 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. v kombinaci s § 90 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. zrušil a řízení zastavil. Následují námítky obsažené v druhém doplnění odvolání, které začínají částí II., pod níž jsou uvedeny otázky pro znalecký posudek. Jednotlivé námítky jsou obviněným dále vznášeny následovně:

- **obviněný neměl povinnost registrace hodnoty instalovaného výkonu u operátora trhu:**

námítkou je obviněným prezentována vyhláška č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícím (registrační vyhláška) s odkazem na vyhlášku č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých

dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (dále registrační vyhláška 2016), jež mají prokázat, že obviněný nemohl porušit a také neporušil CR ERÚ č. 3/2017 v bodu (1.1.),

- **obviněný neměl povinnost aktualizace hodnoty instalovaného výkonu u operátora trhu:**

námítkou obviněný vyjadřuje nemožnost dopustit se přestupku, který je mu (napadeným rozhodnutím) kladen za vinu, když rozbor registrační vyhlášky 2016 prokazuje, že nemá a nikdy neměl povinnost a ani nemohl provést aktualizaci hodnoty instalovaného výkonu u operátora trhu,

- **licence byla udělena na výrobu elektřiny v celé výrobně účastníka:**

obviněný nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že uplatnil v předmětném období nárok na provozní podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v rozporu s bodem (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017 také na elektřinu vyrobenou v části výrobní, jeho výrobní byla a je nadále uvedena do provozu v celém jejím výkonu, proto orientuje na potřebu identifikovat, co se rozumí pod pojmem celkový instalovaný výkon výrobní, s využitím odlišností v názvosloví v § 30a odst. 1 energetického zákona a § 2 písm. g) vyhlášky č. 16/2016 Sb. činí obviněný dílčí závěr, že pro výklad pojmu celkový instalovaný výkon výrobní není relevantní současná právní úprava, nýbrž právní úprava účinná v době rozhodování ERÚ o žádosti účastníka na výrobu elektřiny; v kontextu s uvedeným za správné se orientovat v jazykové interpretaci, orientuje na zásady terminologické jednoty a zákazu synonymického výkladu, přičemž poukazuje na článek 40 odst. 1 Legislativních pravidel vlády, na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, přičemž na zásadách terminologické jednoty obviněný staví názor, že je fakticky sankcionován za to, že tento pojem vyložil v souladu s jeho technickým chápáním, a nikoliv v souladu s budoucí právní úpravou, o které nemohl v době podání žádosti o udělení licence ani vědět a také, že nelze přistoupit na závěr, že na adresáty právních norem bude veřejná moc přesouvat rizika vyplývající z nejednoznačnosti interpretace právních předpisů vydávaných právě veřejnou mocí – aby nebylo v technickém chápání pojmu celkový instalovaný výkon pochybností, navrhuje obviněný zároveň jako důkaz znalecký posudek tak, aby byl obsah pojmu celkový instalovaný výkon jednoznačně vysvětlen a podložen, zpracování znaleckého posudku již zadal soudnímu znalci, závěr této námítky orientuje na polemiku s odkazem uvedeným na straně 35 napadeného rozhodnutí na rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 AS 137/2017-41 v právní věci žalobce STAMCOM spol. s r. o. stran definice pojmu „celkový instalovaný výkon“, na jeho neaplikovatelnosti na daný případ pro jeho odlišnost, což spočívá v tom, že výrobní obviněného FVE Levousy se od uvedení do výroby nezměnila, zatímco v NSS řešeném případě byly nainstalovány výrobní panely dodatečně, a to až po 20. 5. 2010, kdy už byl výslovně definován celkový instalovaný výkon, tuto definici STAMCOM spol. s.r.o. v NSS řešeném případě nerespektoval a ani nepožádal o změnu licence,

- **poškozené nevznikla, ani nemohla vzniknout, žádná škoda, kterou by měl obviněný uhradit:**

obviněný s ohledem na vše dosud uvedené trvá na tom, že uplatnil nárok na provozní podporu v rozsahu, v jakém mu takový nárok po právu vznikl, a tedy nelze v žádném případě hovořit o tom, že by mohla v důsledku uplatnění jeho práva vzniknout komukoliv

újma a v pokračování na bázi rozboru § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. dospívá k názoru, že nebyla výše takové škody spolehlivě v řízení zjištěna a nemohla být tedy obviněnému uložena k náhradě – načež vyslovuje mínění, že výše škody pravděpodobně měl správní orgán stanovit jako součin jednotkové výkupní ceny a množství vyrobené elektřiny, které by výrobce nevyrobil a nedodal do distribuční soustavy v případě, že by na výrobně byly nainstalovány pouze panely o celkovém špičkovém elektrickém výkonu 503 kW, avšak takové množství elektřiny však nelze zjistit součinem celkového množství vyrobené a dodané elektřiny ve výrobně účastníka a poměru celkového instalovaného výkonu uvedeného v licenci k celkovému špičkovému elektrickému výkonu výrobní obviněného; v dalším polemiku obviněný rozvíjí na platformě uplatňování podpory formou výkupních cen pouze na elektřinu dodanou do distribuční soustavy a množství elektřiny dodané do distribuční soustavy, které je primárně stanoveno výkonem střídačů, z čehož obviněný dovozuje, že maximální množství elektřiny, které lze v jednom okamžiku dodat do distribuční soustavy, odpovídá součtu výkonu instalovaných střídačů na výrobně, tj. hodnotě 480 kW – pro zjištění, o kolik se zvýšila efektivita využití kapacity střídačů tím, že na výrobně účastníka bylo nainstalován vyšší špičkový výkon panelů, než je hodnota celkového instalovaného výkonu výrobní, a jaký vliv by mělo toto zvýšení efektivity využití kapacity střídačů na množství elektřiny dodané do distribuční soustavy, by bylo nezbytné provést příslušné znalecké posouzení, přičemž uvažuje, že rozhodně nelze takovou hodnotu stanovit odhadem přímou úměrou, jak to učinil správní orgán – to jej vede k názoru, že jelikož tedy správní orgán příslušné znalecké posouzení neprovedl, případně alespoň nezahrnul do svého rozhodnutí náležitě odůvodnění výpočtu škody reflektující výše uvedené skutečnosti, nelze dospět k závěru, že by byla výše škody, kterou údajně MPO utrpělo, spolehlivě zjištěna; nebyly tedy ani splněny zákonné podmínky pro to, aby mohla být účastníku uložena k zaplacení náhrada nesprávně zjištěné výše škody,

- **nepřiměřená výše pokuty:**

obviněný má za to, že i v případě, kdyby byla naplněna formální i materiální stránka přestupku, který je mu dáván za vinu, pak není stanovena výše pokuty přiměřená okolnostem případu, neboť podle § 16 odst. 4 písm. b), resp. c) zákona č. 526/1990 Sb. by bylo možné uložit pokutu ve výši od 0 Kč do 1 000 000 Kč, resp. do 10 000 000 Kč v případě, že by nebylo možné stanovit nepřiměřený majetkový prospěch nebo by žádný takový nevznikl – výše pokuty je nepřiměřená k povaze a závažnosti přestupku a především okolnostem, za nichž měl být údajný přestupek spáchán a že správní orgán nepřihlédl k polehčujícím okolnostem a navíc při výpočtu tvrzeného nepřiměřeného majetkového prospěchu pochybil, opětovně je obviněným poukazováno na množství elektřiny dodané do distribuční soustavy v daném okamžiku, které je přitom limitováno instalovaným výkonem střídačů, který činí 480 kW, tedy nižší hodnotu, než je hodnota celkového instalovaného výkonu výrobní, panuje tedy rozdíl mezi hodnotou celkového instalovaného výkonu uvedeného v licenci účastníka na výrobu elektřiny (503 kW) a hodnotou celkového špičkového elektrického výkonu instalovaných panelů (529 kW), kdy se jedná pouze o rozdíl v rozsahu cca 5 %, tj. hodnotě, která zhruba odpovídá toleranci přesnosti údaje o hodnotě špičkového výkonu každého panelu, což však správní orgán nezohlednil; podle obviněného správní orgán nerespektoval § 37 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, nepřihlédl při určení trestu a jeho výměry k polehčujícím okolnostem, omezil se na prosté

paušální konstatování, že při stanovení výše pokuty správní orgán „přihlédl ke všem skutečnostem“, **což obviněný považuje za nepřezkoumatelnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí** – co se týče hodnoty nepřiměřeného majetkového prospěchu v napadeném rozhodnutí, správní orgán neidentifikoval žádný z taxativně vymezených důvodů v § 2 odst. 5 písm. a) zákona o cenách a hodnotu nepřiměřeného majetkového prospěchu neposuzoval ve vztahu k obvyklé ceně podle § 2 odst. 5 písm. a) bodu 5.1 zákona o cenách – z čehož obviněný dovozuje, že správní orgán tedy nesprávně stanovil hodnotu nepřiměřeného majetkového prospěchu a jeho **rozhodnutí je v tomto ohledu zjevně nezákonné** – vzápětí usuzuje, že pokud tedy má být pokuta uložena v samém dolním pásmu zákonné sazby, měla být uložena v částce cca od 0 Kč do 200 000,00 Kč, načež uzavírá, že navrhuje, aby v případě, že bude prokázáno obviněnému jednání naplňující znaky přestupku a nebudou důvody pro zastavení řízení, bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem a okolnostem, za kterých mělo k tvrzenému jednání dojít, a pokuta uložená obviněnému byla snížena na částku 1,00 Kč.

- **otázky pro znalecký posudek:**

navazujíc na poukaz ke skutečnosti, že výklad pojmu užívaného právní úpravou bez legální definice musí být vykládán řečí obecného jazyka, případně jak ho chápe odborná veřejnost, obviněný připomíná, že již avizoval předložení znaleckého posudku a níže upřesňuje tři znalecké otázky, které zadal [redacted] soudnímu znalci v oboru elektrotechnika a elektronika; znalecký posudek je ke dni druhého doplnění odvolání vypracováván a bude do řízení předložen ihned, jakmile bude doručen obviněnému,

- **k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu ve vztahu ke špičkovému výkonu panelů:**

obviněný, předjímajíc výsledek znaleckého posudku, který zadal, jak je výše uvedeno [redacted] soudnímu znalci v oboru elektrotechnika a elektronika, a nabádajíc správní orgán mít za prokázané, že celkový instalovaný výkon výroby je představován součtem špičkových výkonů všech panelů instalovaných na výrobně, nelze považovat jeho závěry, že celkový instalovaný výkon výroby obviněného činí 0,52944 MW_p, za souladný s provedenými důkazy – v uvedené souvislosti orientuje na § 3 zákona č. 500/2004 Sb., a pro případ, že jsou o stavu věci důvodné pochybnosti, musí správní orgán stav věci vyložit v souladu se zásadou *in dubio pro reo*; představením vlastního výpočtu celkového instalovaného výkonu měřeného součtem skutečných špičkových výkonů všech panelů instalovaných na výrobně má ve výsledku na celou výrobnu hodnotu 513 106,1 W_p – k určení skutečného špičkového výkonu všech panelů by bylo nutné provést potřebná měření a do té doby je třeba za hodnotu špičkových výkonů všech panelů instalovaných na výrobně považovat hodnotu 513 106,1 W_p, jiný postup by byl porušením zásady *in dubio pro reo*, kterou nepochybně podle vyjádření obviněného správní orgán porušil, a to tím, že vypočítával nepřiměřený majetkový prospěch získaný obviněným a užíval k takovému výpočtu součet všech špičkových výkonů všech panelů instalovaných na výrobně v hodnotě 529,44 kW_p.

- **nedostatečná definice celkového instalovaného výkonu:**

obviněným je opakováno, že ani v současné právní úpravě není dostatečně formulovaná definice celkového instalovaného výkonu, odvolává se na dikci § 2 písm. g.) vyhlášky č. 16/2016 Sb., na což navazuje upozorněním a rozměňováním na drobné (s dalším

odkazem na v této části uvedenou tabulku), že každý solární panel je definován hned dvěma jmenovitými výkony, a to jmenovitým výkonem při standardních (laboratorních) podmínkách (STC) a dále jmenovitým výkonem při jmenovitých provozních teplotách článku (NOCT), pokračuje již uváženým tvrzením, že v době podání žádosti a v době rozhodování ERÚ o licenci nebylo jednoznačně stanoveno, co se rozumí pod pojmem celkový instalovaný výkon ani to, co je třeba chápat pod pojmem instalovaný špičkový výkon; na tomto základě část uzavírá, že nelze (nebylo možné) rozhodnout, že by se obviněný dopustil přestupku, který je mu napadeným rozhodnutím kladen za vinu, nelze jej sankcionovat, toto by bylo v rozporu se zásadami správního trestání, především zásadou *nullum crimen nulla poena sine lege certa*.

- **nesrozumitelnost formuláře žádosti o udělení licence:**

úvod této části je obviněným věnován „matce moudrosti“, tedy opakování, že pojem celkový instalovaný výkon nebyl v době podání žádosti a v době rozhodování ERÚ o licenci jednoznačně a srozumitelně definován a není zřejmé ani z formuláře, že by se takovým výkonem rozuměl součet jmenovitých výkonů všech panelů instalovaných na výrobně,

- **nepřípustné předcházení výsledku rozhodnutí v řízení:**

úvod obviněný věnuje návratu k uplatnění nároku na náhradu tvrzené újmy MPO, problém a svízele spatřuje ve vyznění tohoto správního úřadu, zasláném územním inspektorátem SEI pro Ústecký kraj ze dne 29. 1. 2020, čímž měl podle slov obviněného ještě před zahájením řízení stanovit najisto, respektive interně uzavřít, že obviněný přestupek spáchal (dopustil se jej) – tento postoj je jím považovaný za neakceptovatelný vůči jednání obviněného, svědčí o potenciálním prosvítání vlastních zájmů či správního orgánu (zřejmě MPO jako nadřízeného správního úřadu) v přestupkovém řízení; jednání považuje za nepřípustné a to tím spíše, že údajným poškozeným je Česká republika, tj. subjekt, na jehož financování je správní orgán přímo závislý – to se ostatně promítá do další rozhodovací činnosti, a to dlouhodobě a zarputile, aby výklad právních norem byl pro stát ekonomicky co nejvýhodnější, na což obviněný navazuje apelací, aby správní orgán aplikoval v řízení důsledně zásady správního trestání, přestal tendenčně primárně postupovat v prospěch ekonomických zájmů státu a úplně na závěr nabádá odvolací správní orgán, aby vyčkal, než bude v předcházejícím avizovaný znalecký posudek dokončen.

Před vypořádáním námitek v odvolání obsažených odvolací správní orgán předesílá, že v mezidobí ohraničeném doručením doplnění odvolání spojeném se zasláním správního spisu od správního orgánu 1. stupně a vydáním rozhodnutí o odvolání, učinil pod č. j. SEI-12712/2020/90.221 ze dne 30. 9. 2020 ve směru k ČEZ Distribuce a. s. úkon vyjádřený žádostí o zaslání kopie protokolu o uvedení výrobní do provozu z podkladů Smlouvy o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě č. [redacted] uzavřené dne 21. 12. 2009, který měl být vyhotoven provozovatelem DS podle bodu 13.2 Přílohy č. 4 PPDS 2009.

Smyslem vyžádání tohoto protokolu bylo prokazatelně ověřit, zda tato výrobní byla uvedena do provozu v roce 2009. Na uvedenou žádost byla SEI 22. 10. 2020 (ve spisu založené pod č. j. 12712/2020/90.221) doručena odpověď ČEZ Distribuce a. s. s negativním vyjádřením vztahu k protokolu s připojenými jinými přílohami, které s uvedením FVE Levousy do provozu souvisí. Doručené písemnosti odvolací správní orgán porovnal i s přijatými závěry Nejvyššího správního soudu (dále NSS), které tento soud vyjádřil v rozsudku 4 As 257/2017 – 82 ze dne 8. 3. 2018 ve

spojení s rozsudkem 7 As 423/2017 – 43 ze dne 21. 3. 2018 (na první z rozsudků se v druhém NSS odvolává), z nichž jednoznačně vyplývá, že „za datum uvedení výroby do provozu [...] lze označit datum paralelního připojení výroby s platnou licenci do distribuční soustavy.“ Pro odvolací správní orgán se uváděný soubor stal dostatečnou argumentací pro vytýčený cíl, tedy pro konstatování, že provozovna obviněného, tj. FVE Levousy, splňuje kritéria pro správnost jejího zařazení z pohledu uvedení do provozu v roce 2009.

Uvedené skutečnosti byly zahrnuty do písemnosti oznámení o shromáždění podkladů rozhodnutí ze dne 5. 1. 2021 s č. j. SEI-78972/2021/90.221 zaslané cestou ISDS dne 6. 1. 2021. Uvedenou písemností byl obviněný v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. vyrozuměn, že ve věci jsou ve správním spisu shromážděny podklady pro rozhodnutí o odvolání. S nimi má obviněný právo se seznámit prostřednictvím osoby oprávněné ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto oznámení a právo se k těmto podkladům vyjádřit. V případě zájmu bylo písemností umožněno dohodnout termín k nahlédnutí do správního spisu podle § 38 téhož zákona.

Obviněný uvedené oprávnění využil, na základě telefonické žádosti bylo umožněno nahlédnutí do spisu jeho právnímu zástupci [redacted] dne 12. 1. 2021, který realizoval ofotografování celého spisu. O nahlédnutí do spisu a o jeho ofotografování v plném rozsahu v něm shromážděných listin byl sepsán téhož dne protokol. Protokol o nahlédnutí do spisu neobsahuje žádné námítky, s nimiž by se měl odvolací správní orgán zabývat a vypořádat je.

V návaznosti na oznámení o shromáždění podkladů rozhodnutí ze dne 5. 1. 2021 a nahlédnutí do spisu učiněné dne 12. 1. 2021 bylo dne 21. 1. 2021 odvolacímu orgánu doručeno třetí doplnění odvolání, jehož součástí je v příloze uvedený znalecký posudek znalce pro obor elektrotechnika a elektronika [redacted] jmenovaného rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. (uváděný je jako letopočet číselně vyjádřený 2992) pod č. j. SPR3389/92, který byl sepsán dne 11. 1. 2021 a zapsán pod poř. číslem A2101111 znaleckého deníku uvedeného znalce téhož dne.

Znalecký posudek je navrhován jako důkaz, který umožní správnímu orgánu detailnější seznámení s důvody, pro něž se obviněný údajně nedopustil přestupku, který je mu kladen za vinu. Ten má ostatně za to, že pro dokazování znaleckým posudkem je následný výslech znalce (navrhován jako druhý důkaz) před meritorním rozhodnutím samým zcela nezbytný, když správní řád výslech znalce připouští a v případech použití znaleckého posudku v rámci dokazování před civilním soudem (pozn.: není zřejmé na jakém základě je obviněným usuzováno a z čeho vychází, když v současné době probíhá řízení před odvolacím orgánem správním) je tento výslech dokonce povinný, je-li rozeznána potřeba odborného posouzení znalecké otázky.

Následně s prokazatelným doručením odvolacímu správnímu orgánu dne 26. 2. 2021 zaslal obviněný cestou ISDS čtvrté doplnění odvolání. Dodatečně jím doplnil návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem, jehož vypracování objednal u [redacted] znalce v oboru elektrotechnika, identifikační číslo [redacted] sídlem [redacted] [redacted] K tomu dodal, že vedený znalecký posudek doloží v krátkém časovém horizontu ode dne dodání tohoto čtvrtého doplnění odvolání, a to hned, jak jím bude disponovat. Současně obviněný již tímto podáním navrhl, aby byl v rámci dokazování proveden výslech [redacted] [redacted]

Odvolací správní orgán po zkonstatování, že odvolání bylo podáno, byť ve formě bianko zpracování s následným čtvrtým doplněním obsahu, včas a oprávněnou osobou, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. v plném rozsahu. Podklady obsažené ve spisu, na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno, hodnotil jak jednotlivě,

tak ve vzájemných souvislostech. V uváděných intencích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Ve vztahu k samotnému odvolání odvolací správní orgán dospěl k závěru, že jej nelze spatřovat jako důvodné a opodstatněné.

V rámci přezkoumání věcné úplnosti a skutkového stavu věci na základě veškeré dokumentace odvolací správní orgán posoudil správnost napadeného rozhodnutí. Na základě zhodnocení odvolání a námitek v něm obsažených opětovně posuzoval skutečnosti zjištěné v průběhu kontroly a jejich využití při prvostupňovém řízení, přičemž napadené rozhodnutí neshledal jako nesprávné.

Jednotlivé námitky vznesené obviněným, jsou vypořádány v následujícím textu tohoto rozhodnutí. Předně však odvolací správní orgán uvádí, že bral do úvahy skutečnost vyjádřenou myšlenkou, že na každé přezkumné řízení lze co do jeho rozsahu vztáhnout návod vyjádřený v četné judikatuře (např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54), a sice že *„správní orgán (obdobně jako soud) má povinnost se vypořádat přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými [...] námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí – dodejme i zavádějící – argument či tvrzení.“*

V rámci přezkoumání skutečností týkajících se domnělého porušení § 4 odst. 1 a odst. 4, a dále § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správním orgánem 1. stupně ve vztahu ke lhůtě na jeho doplnění dospěl odvolací správní orgán k názoru, že za doplnění bianko vytvořeného odvolání měl pociťovat vlastní odpovědnost a také věnovat pozornost času uplynulému od podání odvolání v blanketní formě obviněný. Od jeho podání si vytvořil obviněný prostor pro doplnění obsahu blanketního podání v trvání 14 dnů sám, potřebné je k tomu přičíst i dobu od doručení napadeného rozhodnutí od 2. 7. 2020 byla představa o zaslání bianko odvolání naplněna dne 14. 7. 2020, což v sumáru chápe odvolací správní orgán jako 27 dní dlouhou dobu na zpracování svých výhrad, připomínek a názorů na případná porušení právních předpisů správním orgánem 1. stupně.

Ten zcela jistě plnil úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, nezachoval se však ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. nezdvořile, pokud dal najevo, že mu je ukládána povinnost do 30 dnů předložit odvolání odvolacímu správnímu orgánu. Jde o lhůtu stanovenou právním předpisem, s kterou nelze disponovat, hlavně ve směru jejího překročení. V § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 je upraven požadavek zajištění korektního průběhu správního řízení, s ohledem na již vyřčené nebyl důvod k posuzování činnosti správního orgánu 1. stupně jako nekorektní. Z pohledu § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 lze jen zkonstatovat, že 27 dní na zpracování doplnění odvolání považuje odvolací správní orgán za dobu přiměřenou.

K námitce, jíž obviněný oponuje napadenému rozhodnutí tím, že neměl povinnost registrace hodnoty instalovaného výkonu a aktualizace hodnoty instalovaného výkonu u operátora trhu, přistupuje odvolací správní orgán ve světle změny výroku, jak je ve výrokové části tohoto rozhodnutí vyjádřena. Konstatuje, a tím se liší od stanovisek správního orgánu 1. stupně k dané problematice obsažené ve výroku napadeného rozhodnutí ve vztahu bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017, ve znění CR ERÚ č. 9/2017, a následujícím odůvodňuje vynětí uváděného bodu z výrokové části napadeného rozhodnutí, jak ve svém výroku odvolací správní orgán uvádí.

Předmětem cenové kontroly není kontrola povinností uvedených v zákoně č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ale kontrola dodržování věcných podmínek cenové regulace, pro kterou je stěžejním právním

předpisem zákon č. 526/1990 Sb., na němž je regulace cen postavena a jemu koreluje příslušné CR ERÚ, z pohledu vykonané kontroly v roce 2018 konkrétně CR ERÚ č. 3/2017, ve znění CR ERÚ č. 9/2017. Významnou je také skutečnost, že od roku 2009 je instalace FVE panelů na výrobně FVE Levousy stejná, jak tvrdí sám obviněný, vzhledem k tomu je registrace hodnoty instalovaného výkonu a aktualizace hodnoty instalovaného výkonu u operátora trhu z pohledu přístupu k nim jako k povinnosti odvolacím správním orgánem považována za irelevantní.

Se zcela protichůdným názorem přichází odvolací správní orgán v záležitosti udělení licence, jež je chápána obviněným jako licence na výrobu elektřiny v celé výrobně účastníka. Z prováděcí vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění účinném k datu vydání licence č. [REDAKCE] vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v této licenci, je možné považovat jen součet špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných fotovoltaických panelů tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači. Skutečně kontrolou zjištěný instalovaný výkon neodpovídá výši celkového instalovaného výkonu uvedeného v licenci č. [REDAKCE] a že hodnotu uvedenou v rozhodnutí o této licenci překračuje o 0,02644 MW.

V uváděné souvislosti se jeví odvolacímu správnímu orgánu jako významné zareagovat i na polemiku s odkazem uvedeným na straně 35 napadeného rozhodnutí na rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 AS 137/2017-41 týkající se společnosti STAMCOM spol. s r. o. v souvislosti s využitím definice pojmu „celkový instalovaný výkon“. S tím souvisí i názor obviněného na neaplikovatelnost uváděného rozsudku na jeho případ pro odlišnost, spočívající v tom, že výroba obviněného FVE Levousy se od uvedení do výroby nezměnila, zatímco v NSS řešeném případě byly nainstalovány výrobní panely dodatečně, a to až 20. 5. 2010, kdy už byl výslovně definován celkový instalovaný výkon, tuto definici STAMCOM spol. s r. o. nerespektoval a ani nepožádal o změnu licence.

Předně odvolací správní orgán obviněného upozorňuje, že na straně 35 napadeného rozhodnutí není použita definice, nýbrž je uváděna námitka, kterou zachytil správní orgán tak, jak ji obviněný vznesl, je vyjádřena slovy: „*Obviněný neakceptuje výklad SEI pojmu instalovaného výkonu, který se shoduje s výkladem Nejvyššího správního soudu v rozsudku 4 As 137/2017 – 41.*“

V návaznosti na zachycené vyjádření námitky obviněného, jak je uvedeno v předchozím odstavci, odvolací správní orgán konstatuje, že jistou odlišnost mezi FVE společnosti STAMCOM spol. s r. o. a FVE LEVOUSY spatřuje, a to pouze v době, kdy došlo k instalaci FVE panelů nad rámec licence.

Zatímco NSS v rozsudku č. j. 4 As 137/2017–41 ze dne 7. 9. 2017 ve věci společnosti STAMCOM spol. s r. o. (pozn.: dále též stěžovatel) poukázal na skutečnost, že „*stěžovatel po vydání licence a v rozporu s jejím obsahem rozšířil svou výrobu elektřiny o další solární panely [...], a tím nedodržel podmínky licence*“ [...] a tak (pozn.: vloženo) zároveň není pochyb o tom, že v důsledku tohoto rozšíření výroby elektřiny o další solární panely stěžovatel vyrobil více elektrické energie“, byly u FVE Levousy podle sdělení samotného obviněného (viz výše uvedené v jeho námitce: „*výroba obviněného FVE Levousy se od uvedení do výroby nezměnila*“) nainstalovány FVE panely před tímto okamžikem.

V souvislosti s tím odvolací správní orgán považuje za relevantní údaje z kupní smlouvy, podle níž obviněný nakoupil (jak uvádí rovněž v dalším textu) 2 187 fotovoltaických panelů o výkonu 230 W, což odpovídá celkovému instalovanému výkonu uvedenému v licenci, ale neodpovídá místnímu šetření z roku 2019, kdy bylo napočítáno o 117 panelů víc.

Na tomto základě nemůže jinak než konstatovat, že kontrolou zjištěný celkový nainstalovaný výkon FVE Levousy ve výši 0,52944 MW neodpovídá celkovému instalovanému výkonu FVE Levousy ve výši 0,503 MW uvedenému v licenci č.

Rozšíření výroby o 117 panelů je rozporné s udělenou licencí, a obviněný na bázi jejího rozšíření vyrobil více elektrické energie. Námitku obviněného vztahující se k porovnávání FVE společnosti STAMCOM spol. s r. o. a FVE obviněného v místě Levousy odvolací správní orgán uzavírá přesvědčením, že přestupek obviněného, kterého se podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. dopustil, je zcela prokázán.

K námitce, že poškozené nevznikla, ani nemohla vzniknout žádná škoda, kterou by měl obviněný uhradit, vyjadřuje odvolací správní orgán nesouhlas. Účastník řízení čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence o výkonu 0,02644 MW, a tím neoprávněně uplatnil v kontrolovaném roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s. podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licencí uděleného výkonu 0,503 MW, čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch, který byl vyčíslen ve výši 472.952,12 Kč.

Na namítanou nepřiměřenou výši pokuty má odvolací správní orgán jiný pohled, než má obviněný. V otázce správního trestání byly správním orgánem 1. stupně vedle zásady legality dodrženy zásady v uplatňování pravomoci v souladu s účelem, k němuž byla správnímu orgánu zákonem nebo na základě zákona svěřena. Správní tresty se ukládají podle okolností každého jednotlivého případu. K tomu se jako doplňující uvádí, že vedle represivních a sankčních má pokuta i preventivní účinky, jejím smyslem je působit tak, aby se obviněný vyvaroval vytknutých pochybení do budoucna, ale zároveň je pokuta trestem za porušení právních předpisů.

Podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. byla uložena pokuta ve výši 472.952,12 Kč jako jednonásobek nepřiměřeného majetkového prospěchu, když v dikci uvedeného ustanovení citovaného cenového předpisu je stanoveno, že „za přestupek lze uložit pokutu ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b).“

Otázkám pro znalecký posudek nepřisuzuje charakter námitky, mají pro odvolací správní orgán převážně informativní ráz. Reaguje však na žádost obsaženou v části s názvem nepřípustné předcházení výsledku rozhodnutí v řízení, a to tak, že vyčkání, než bude v předcházejícím avizovaný znalecký posudek dokončen, posoudil jako závislé na skutečnosti, zda znalecký posudek bude odvolacímu správnímu orgánu (jak se i stalo) doručen do data zpracování tohoto rozhodnutí. V samotné žádosti odvolací správní orgán spatřuje náznak předjímání výsledku rozhodnutí ze strany obviněného.

K námitce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ve vztahu ke špičkovému výkonu panelů zaujímá toto vyjádření:

Prováděcí vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění účinném k datu vydání licence č. [REDAKCE] jako nutné podmínky pro splnění podmínek uvedení fotovoltaické elektrárny do provozu a následné čerpání podpory, stanovuje v Příloze č. 3 Indikativní hodnoty technických a ekonomických parametrů pro fotovoltaiku, kde je stanovena hodnota ročního využití instalovaného špičkového výkonu, která je stanovena jako vyrobená elektřina za rok v kWh na jednotku instalovaného výkonu v kWp, kde je v poznámce vysvětleno, že kWp vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek.

Za celkový instalovaný výkon obnovitelného zdroje byl v případě fotovoltaické výroby elektřiny vždy považován součin štítkových špičkových výkonů instalovaných fotovoltaických modulů a jejich počtu. Takto stanovený celkový instalovaný výkon pak musí odpovídat celkovému elektrickému výkonu provozovny uvedenému v licenci.

Fyzickou kontrolou při místním šetření byl zjištěn celkový špičkový instalovaný výkon FVE Levousy ve výši 529,440 kWp, který tvoří 2 208 ks fotovoltaických panelů YINGLI SOLAR o špičkovém výkonu 230 Wp a 96 ks fotovoltaických panelů REC o špičkovém výkonu 225 Wp.

Kontrolou zjištěný celkový instalovaný výkon FVE Levousy ve výši 0,52944 MW neodpovídá celkovému instalovanému výkonu FVE Levousy ve výši 0,503 MW uvedenému v licenci č. [REDAKCE]. Za významnou skutečnost s uvedeným související odvolací správní orgán považuje údaj z kupní smlouvy, jež mu je známa z licenčního spisu ERÚ, podle níž obviněný nakoupil celkem 2 187 fotovoltaických panelů o výkonu 230 W, což odpovídá celkovému instalovanému výkonu uvedenému v licenci, ale neodpovídá místnímu šetření z roku 2019, kdy bylo napočítáno o 117 panelů víc.

Ve vztahu k námitce vztahující se k nedostatečné definici celkového instalovaného výkonu se odvolací správní orgán vyjadřuje stejně jako k předchozím negativně, neztotožňuje se s názorem obviněného:

Za celkový instalovaný výkon obnovitelného zdroje byl v případě fotovoltaické výroby elektřiny vždy považován součin štítkových špičkových výkonů instalovaných fotovoltaických modulů a jejich počtu. Takto stanovený celkový instalovaný výkon pak musí odpovídat celkovému elektrickému výkonu provozovny uvedenému v licenci.

Kontrolou zjištěný rozdíl instalovaného výkonu ve výši 0,02644 MW nelze považovat za výkon zdroje uvedeného do provozu v souladu s věcnými podmínkami cenového orgánu a v souladu s pravomocným Rozhodnutím o udělení licence č. [REDAKCE] a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Elektřinu vyrobenou v takovém zdroji pak není možno považovat za elektřinu vyrobenou v obnovitelném zdroji uvedeném do provozu a uplatňovat na ni podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Stručné negativní vyjádření odvolacího správního orgánu sleduje námitku o nesrozumitelnosti formuláře žádosti o udělení licence. Z prováděcí vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění účinném k datu vydání licence č. [REDAKCE] vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných fotovoltaických panelů tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači.

Stručnost si vyžaduje podle odvolacího správního orgánu i vyjádření k námitce týkající se nepřipustného předcházení výsledku rozhodnutí v řízení. V souladu s § 13b odst. 1 a 2 zákona č. 406/2000 Sb. je SEI správním úřadem a je podřízena ministerstvu, kterým je MPO. Z této subordinační vazby jednoznačně pramení povinnost SEI k informačnímu toku ve vzájemném propojení, z hlediska plnění fiskálních úloh ve směru SEI k ministerstvu. Z pohledu povahy je odvolacím správním orgánem obsah vztahující se k námitce hodnocen jako velmi odvážný. Nabádání k nepodporování České republiky je považováno za nezdařené, již jen proto, že obviněný čerpá na podporu výroby elektřiny veřejné prostředky, pocházející z rozpočtu tohoto subjektu.

Odvolací správní orgán, jak bylo vpředu nastíněno, zaujal stanovisko i ke znaleckému posudku a v souvislosti s tím i k otázce výsledku znalce v oboru elektrotechnika a elektronika [REDAKCE]. Obviněný, jak je uvedeno ve třetím doplnění odvolání, neměl prostor se důkladně seznámit s uvedeným znaleckým posudkem, z průvodní komunikace se znalcem však vyplývá, že byl znalcem ujistěn, že obviněným podaná tvrzení jsou znalcem považována za přiléhavá a že parametr poskytovaného výkonu FVE Levousy nebyl (resp. nemohl být překročen) ani při mezním provozu všech instalovaných DC-AC střídačů.

K otázkám co se rozumělo celkovým instalovaným výkonem výroby elektřiny ze slunečního záření z technického hlediska v roce 2009 a jakým způsobem se hodnota takového celkového instalovaného výkonu výroby elektřiny zjišťovala či vypočítávala, odvolací správní orgán předně uvádí, že z podkladů a z doložené smlouvy o připojení číslo [REDAKCE] je celkový výkon výroby výkon, který smí a může výrobní předávat na rozhraní výrobní-distribuční soustava tj. na straně VN, ale není definován celkový instalovaný výkon výroby na straně NN, který je uváděn v rozhodnutí o vydané licenci na výrobu elektřiny.

Ve znaleckém posudku je nedostatečně vysvětleno jakým způsobem se hodnota celkového instalovaného výkonu výroby na straně NN zjišťovala a vypočítávala, i když je uvedeno, že jako parametr nikoliv nutný, byl uváděn počet zdrojových panelů. Z prováděcí vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění účinném k datu vydání licence č. [REDAKCE] vyplývá, že za celkový instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných fotovoltaických panelů tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači.

V odpovědi na otázku co se rozumělo instalovaným špičkovým výkonem panelu udávaným v jednotkách Wp z technického hlediska v roce 2009 se odvolací orgán paralelně se znalcem shoduje a dává do popředí skutečnost, že se jedná o výkon fotovoltaického zdroje při standardních (optimálních) testovacích podmínkách.

V pasáži znaleckého posudku objasňující otázku týkající se vztahu instalovaného špičkového výkonu panelů k hodnotě celkového instalovaného výkonu výroby elektřiny ze slunečního záření je sice uvedeno, že jde o výkon ideálně umístěného fotovoltaického panelu za plného slunečního svitu a dále, že tento mezní parametr hodnoty, která umožňuje nastavit technické vlastnosti subsystémů fotovoltaické výroby, však postrádáno znalcovy vysvětlení vztahu instalovaného špičkového výkonu k hodnotě celkového instalovaného výkonu výroby.

Ten je odvolacím správním orgánem chápán tak, jak tomu ve skutečnosti je, a sice že za celkový instalovaný výkon obnovitelného zdroje na straně NN byl v případě výroby elektřiny ze slunečního záření vždy považován součet štítkových špičkových výkonů instalovaných

fotovoltaických panelů. Takto stanovený celkový instalovaný výkon pak musí odpovídat celkovému elektrickému výkonu výroby uvedenému v předmětné licenci č. [REDACTED]

Za nedostatečně vysvětlenou odvolací správní orgán považuje i otázku, jež má charakterizovat způsob, jakým se projevuje zvýšení množství instalovaných panelů na výrobně elektřiny ze slunečního záření na množství elektřiny dodané do distribuční soustavy, pokud je zachován počet i výkon zapojených střídačů a veškerá vyrobená elektřina je určena pro dodávku do distribuční soustavy.

K tomu se uvádí, že zvýšením množství instalovaných panelů na výrobně elektřiny se zvýší i množství elektřiny dodané do distribuční soustavy při zachovaných ostatních parametrech, ale samozřejmě limitující veličinou je výkon, který jsou střídače jako subsystém schopny odevzdat na výstup výroby.

Z předcházející lze vyvodit jediný závěr, a to že u elektřiny vyrobené v části výroby představující instalovaný výkon nad rámec licence č. [REDACTED] nevznikl nárok na podporu, neboť tato nebyla vyrobena v části výroby, která byla uvedena do provozu. V tomto případě nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti a na tuto elektřinu tak nevznikl nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Odvolací správní orgán závěrem ke znaleckému posudku konstatuje, že souhlasí se sdělením znalce, že střídač je schopen zpracovat pouze vstupní energii, která je co do objemu limitována technickými omezeními a ochranami střídače. K tomu však dává do pozornosti konstatování, že technickým řešením a konstrukcí výroby je zaručeno, že povolený výkon výroby na straně VN nebude překročen.

Rozbor znaleckého posudku a objasnění v čem je spatřována jeho nedokonalost, vytváří předpoklad, že by kontrasty ve vyjádřeních znalce a odvolacího správního orgánu stejnou měrou prostupovaly i slovními obhajobami v rámci výsledku znalce. Proto odvolací správní orgán dospěl k závěru, že se přidrží dikce § 56 zákona č. 500/2004 Sb., který mj. stanoví, že „*správní orgán [...] může znalce také vyslechnout.*“ Nepovažuje se přitom za podstatné, že znalec neustanovil správní orgán.

Odvolací správní orgán si je v této souvislosti plně vědom, že je nezbytné postupovat podle rozsudku NSS č. j. 9 As 206/2014-48 ze dne 2. 7. 2015, v němž je uvedeno, že „*má-li posudek předložený účastníkem správního řízení náležitosti znaleckého posudku [...], postupuje se při jeho provádění stejně jako při provádění znaleckého posudku znalce ustanoveného správním orgánem podle § 56 správního řádu z roku 2004.*“

K případnému neustanovení znalce za účelem vypracování revizního posudku se odvolací správní orgán odvolává na ustálenou judikaturu, příkladně na rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2010 pod č. j. 1 Afs 71/2009-113, v němž se uvádí, že „*[...] ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi [...]* (srov. § 56 správního řádu z roku 2004).

Odvolací správní v této souvislosti konstatuje, že disponuje dostatečným personálním potenciálem s potřebnými odbornými znalostmi, které se provozování výroben FVE dotýkají. V těchto intencích přistupoval k obviněným předloženému znaleckému posudku, v tomto rozhodnutí dostatečným a srozumitelným způsobem vykládá, v čem konkrétně neodpovídají závěry znaleckého posudku faktickému stavu a v čem závěry znaleckého posudku neodpovídají požadavkům stanoveným právními předpisy. Znalecký posudek podporující představy

obviněného není souladný s veřejným zájmem, který spočívá v uplatňování, regulaci a kontrole cen výrobků, výkonů, prací a služeb (souhrnně zboží), v souladu s nimi v zabraňování získání nepřiměřeného majetkového prospěchu.

Pokud doposud nebyla uzavřena otázka provedení výsledku znalce, který byl nastolen jako žádost obviněného anebo jím byla vyřčena povinnost takto odvolacím správním orgánem k ní přistoupit, a jíž odvolací správní orgán nevyhověl, je nutné mít na paměti kodifikaci zásady rychlosti a hospodárnosti, včetně flexibility při činnosti správního orgánu (viz § 6 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.). Výraznou oporu odvolací správní orgán čerpal z dikce již výše citované věty § 56 zákona č. 500/2004 Sb., v němž „může“ chápal jako možnost, tedy oprávnění, nikoliv však povinnost. Ustanovením § 56 citovaného zákona povinnost k provedení výsledku znalce není uložena.

Odvolací správní orgán k výše uvedenému doplňuje, že skutkový stav má za dostatečně zjištěný a prokázaný, dalším dokazováním by nebyly zjištěny nové skutečnosti, a to proto, že pro pojem celkový instalovaný výkon má odvolací správní orgán významnou oporu v jeho judikování NSS v rozsudku č. j. 4 As 137/2017–41 ze dne 7. 9. 2017, kde tento na straně 7 v bodu 33 uvádí, že *„je třeba vycházet z instalovaného výkonu výroby elektřiny stanoveného v licenci podle součtu výkonu jednotlivých solárních panelů.“*

I na tomto základě má odvolací správní orgán výhradu k provedení výsledku znalce. Za významný by takovýto důkaz považoval, a tento by měl smysl tehdy, jak uvádí i NSS v bodu 34 na straně 7 rozsudku č. j. 4 As 137/2017–41 ze dne 7. 9. 2017, a to, *„pokud by stěžovatelův výklad pojmu celkový instalovaný výkon pro účely licence byl správný; tak tomu však není, jak je podáno v předchozích odstavcích.“* Tento názor sdílí i odvolací správní orgán ve vztahu k tomuto rozhodnutí.

Ve vztahu ke čtvrtému doplnění odvolání, které bylo odvolacímu správnímu orgánu doručeno dne 26. 2. 2021, odvolací správní orgán zaujal stanovisko, že zejména s ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav, jak jej popisuje ob jeden odstavec zpět, a s ohledem na přístup k provedení výsledku znalce jako možnosti a nikoliv povinnosti, sdílí i k navrhovanému výsledku znalce stejný postoj.

Navíc znalecký posudek, o jehož vyhotovení je zřejmé, že byl teprve objednan, je jakákoliv úvaha o polemice s ním, a to jak z hlediska textu (neexistujícího), tak z pohledu provedení výsledku znalce, bezpředmětná. Akt avizování objednávky je pro potřebu provedení důkazu znaleckým posudkem irelevantní, neexistujícím důkazem nelze dokazování provést. Na této bázi je irelevantní i návrh na výslech znalce .

Na základě výše uvedeného odvolací správní orgán konstatuje, že se ztotožňuje se závěrem správního orgánu 1. stupně, že obviněný projednávaný přestupek nedodržením věcných podmínek stanovených cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., s výjimkou úpravy výroku z hlediska porušení bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017, ve znění CR ERÚ č. 9/2017 (jeho vynětí již výše odvolacím správním orgánem odůvodněno), spáchal.

Dopustil se ho tím, že jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017, ve znění CR ERÚ č. 9/2017, tím, že čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence.

Tím obviněný neoprávněně uplatnil u ČEZ Prodej, a. s., úředně stanovenou jednotkovou výkupní cenu ve výši 15.304 Kč/MWh na vyrobenou elektřinu z výkonu 0,02644 MWp, instalovaného nad rámec registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MW, ve výši 30,908 MWh, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MWp ve výši 618,907 MWh, čímž získal se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ ve výši 63,03 Kč nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 472.952,12 Kč.

Odvolací správní orgán po přezkumu napadeného rozhodnutí a jeho podkladů konstatuje, že při kontrole bylo postupováno v souladu s platnou legislativou. Zjištěné skutečnosti a dokumenty pořízené při kontrole, potvrzují porušení cenových předpisů, promítnuté jsou do závěru kontrolního zjištění a dále jsou posouzené a zhodnocené v řízení o přestupku. Ve vztahu k tomu lze pouze konstatovat, že stejně tak jako první dvě doplnění odvolání obviněného ani jeho třetí a čtvrté doplnění, včetně předloženého znaleckého posudku nepřineslo žádné nové skutečnosti, které by doplnily šetření.

Správní orgán 1. stupně zajistil dostatek důkazů k úplnému objasnění věci, ve které bylo vedeno správní řízení, a v jeho postupu nezjistil odvolací správní orgán pochybení. Rovněž neshledal žádná procesní pochybení, protože porušení zákona č. 526/1990 Sb., bylo prokázáno při zachování všech práv účastníka řízení a pokuta byla uložena v souladu s platnými právními předpisy, je řádně odůvodněná a přezkoumatelná.

Odvolací správní orgán v návaznosti na výše uvedené uzavírá, že podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. bylo v řízení o odvolání rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Ve věci úhrady pokuty má obviněný možnost dohodnout splátkový kalendář s oddělením rozpočtu a správy majetku ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2, a to po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 10. března 2021

Ing. Pavel Gebauer
ústřední ředitel
(podepsáno elektronicky)